

Talan väckt den 6 september 2013 — Systran mot kommissionen

(Mål T-481/13)

(2013/C 336/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Systran SA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten J. Hoss)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara de beslut som Europeiska kommissionen antog den 5 juli 2013 och den 21 augusti 2013, såvida inte Europeiska unionen

— förpliktar Europeiska kommissionen och Europeiska unionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar genom denna talan ogiltigförklaring av kommissionens beslut, genom vilka den sistnämnda, efter domstolens dom av den 18 april 2013 i mål C-103/11 P, kommissionen mot Systran och Systran Luxembourg (REG 2013, s. I-0000), verkställde inkassering av kompensationsränta jämte dröjsmålsränta från och med den 19 augusti 2013 på det belopp som kommissionen hade betalat till sökanden i skadestånd till följd av tribunalens dom av den 16 december 2010 i mål T-19/07, Systran och Systran Luxembourg mot kommissionen (REG 2010, s. II-6083), vilken upphävdes genom domstolens dom.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser att kommissionen saknade behörighet att anta de angripna besluten, i den mån inte var behörig att bevilja sig själv kompensationsränta. Sådan ränta kan nämligen endast beviljas av domstol, eftersom den syftar till att ersätta skada som uppkommit på grund av att en part inte uppfyllt sina skyldigheter. Sökanden gör gällande att erhållande av kompensationsränta inte är en del i genomförandet av verkningarna av en dom meddelad av domstolen.
2. Den andra grunden avser att allmänna principer i unionsrätten åsidosatts, såväl med avseende på beviljande av ränta som med avseende på principen om obehörig vinst. Sökanden gör gällande att

— kommissionen åsidosatte den allmänna unionsrättsliga principen, om inte den för medlemsstaterna gemensamma principen, avseende beviljande av kompensa-

tionsränta, genom att bevilja sig själv sådan ränta, i fullständig avsaknad av omständigheter som sökanden kan klandras för,

— kommissionen åsidosatte den allmänna principen om förbud mot obehörig vinst genom att ålägga en privatreträttslig juridisk person en skyldighet som inte föreskrivs i fördragen och under alla omständigheter, med hänsyn till beräkningen av räntebeloppet, genom att bevilja sig själv ett fast räntebelopp med tillägg av 2 procent på grund av inflation.

3. Den tredje grunden avser att kommissionen gjorde sig skyldig till maktmissbruk. Kommissionen kunde nämligen inte grunda sig på artikel 299 FEUF för att begära betalning av kompensationsränta, eftersom rättslig grund för en sådan behörighet saknas, liksom domstolsbeslut som förpliktar sökanden att betala sådan ränta.

Talan väckt den 16 september 2013 — La Rioja Alta mot harmoniseringsbyrån — Aldi Einkauf (VIÑA ALBERDI)

(Mål T-489/13)

(2013/C 336/58)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: La Rioja Alta, SA (Haro, Spanien) (ombud: advokaten F. Pérez Álvarez)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara beslut R 1190/2011-4 som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 9 juli 2013,

— förklara att gemenskapsvarumärke nr 3 189 065 VIÑA ALBERDI är giltigt för varor i klass 33 i Niceklassificeringen "alkoholhaltiga drycker (med undantag för öl), med undantag för vin från Italien",

— förplikta harmoniseringsbyrån och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket VIÑA ALBERDI för varor i klasserna 30, 32 och 33 — gemenskapsvarumärke 3 189 065